

Gródek, dnia 21 października 2020 r.

Wójt Gminy Gródek
ul. A. i G. Chodkiewiczów 2
16-040 Gródek

FN.310.1.2020.MP

.....
.....
.....
.....

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Wójt Gminy Gródek działając na podstawie art. 14j § 1 - 3, art. 14b i art. 14c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325 z późn. zm.), w związku z art. 1c ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1170 z późn. zm.), po rozpatrzeniu wniosku z dnia 24 kwietnia 2020 r. (data wpływu 27 kwietnia 2020 r.), uzupełnionego pismem z dnia 20 maja 2020 r. (data wpływu 25 maja 2020 r.), oraz pismem z dnia 5 czerwca 2020 r. (data wpływu 10 czerwca 2020 r.), w sprawie wydania indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego na mocy ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, w zakresie określenia podatnika podatku od nieruchomości od ogrodzenia jako budowli usytuowanej na granicy działek, uznaje stanowisko strony w przedstawionym we wniosku stanie faktycznym **za nieprawidłowe** w obowiązującym stanie prawnym, **stwierdzając**, że podatnikiem podatku od nieruchomości od całości wartości ogrodzenia stanowiącego urządzenie budowlane, jako budowli związanej z prowadzeniem działalności gospodarczej jest właściciel ogrodzenia, tj.

UZASADNIENIE

W dniu 27 kwietnia 2020 r. (data wpływu) do Wójta Gminy Gródek wpłynął wniosek o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w zakresie wskazania podatnika podatku od nieruchomości od budowli – ogrodzenia posadowionego po granicy działek o nr geodezyjnych,,,,,,,, i, położonych w obrębie Gródek. Nieruchomość obejmuje działki nr i, natomiast pozostałe działki są działkami sąsiadującymi

z wnioskodawcą., zgodnie z art. 14b § 4 ustawy Ordynacja podatkowa oświadczyła w złożonym wniosku, że elementy stanu faktycznego objęte wnioskiem o wydanie interpretacji w dniu złożenia wniosku nie są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej oraz że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego.

Wójt Gminy Gródek wezwał pismem nr FN.310.1.2020.MP z dnia 14 maja 2020 r. (skutecznie doręczone w dniu 15 maja 2020 r.) do uzupełnienia braków formalnych wniosku poprzez:

- wskazanie podmiotu, który wybudował przedmiotowe ogrodzenie opisane we wniosku (właściciel ogrodzenia),
- przedstawienie własnego stanowiska w sprawie oceny prawnej stanu faktycznego odnosząc się do przepisów prawa podatkowego w tym zakresie,
- dokonanie opłaty skarbowej zgodnie z art. 14j § 2 ustawy Ordynacja podatkowa.

W odpowiedzi na powyższe wezwanie uzupełniła wniosek uiszczając w dniu 21 maja 2020 r. opłatę skarbową w wysokości 40,00 zł oraz wyjaśniła pismem złożonym w dniu 25 maja 2020 r. (data wpływu), że obecnie istniejące ogrodzenie zostało wyremontowane przez w ramach prac remontowo-konserwacyjnych, w związku ze złym stanem technicznym ogrodzenia wybudowanego. Wnioskodawca dodał również, że nie posiada wiedzy na temat tego kto i kiedy wybudował uprzednie ogrodzenie oraz, że nie figuruje ono w kartotece majątku trwałego firmy.

Wójt Gminy Gródek pismem nr FN.310.1.2020.MP z dnia 29 maja 2020 r. (skutecznie doręczone w dniu 2 czerwca 2020 r.) ponownie wezwał wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku o:

- wskazanie właściciela obecnie istniejącego ogrodzenia,
- szczegółowe określenie celu, rodzaju, zakresu i sposobu wykonania robót budowlanych w ramach prac remontowo-konserwacyjnych przedmiotowego ogrodzenia, w tym informację czy poniesione nakłady na wykonanie robót budowlanych zostały w całości pokryte przez,
- wyczerpujące przedstawienie własnego stanowiska w sprawie oceny prawnej stanu faktycznego odnoszące się do przepisów prawa podatkowego w tym zakresie.

..... nadesłała wyjaśnienia w dniu 10 czerwca 2020 r. (data wpływu) wraz z załączonym szkicem i schematem montażu ogrodzenia panelowego, systemowego w, ul.

Wnioskodawca przedstawił następujący stan faktyczny:

..... jest posiadaczem nieruchomości w miejscowości Gródek przy ul. składającej się z działek o numerach geodezyjnych i, na których znajduje się budynek, a cała nieruchomość została ogrodzona po granicy ww. działek i działek sąsiednich o nr geodezyjnych,,,,,,,,, Ogrodzenie zostało wyremontowane przez w ramach prac remontowo-konserwacyjnych celem poprawy stanu technicznego i estetyki, a koszty z tym związane zostały w całości poniesione ze środków wnioskodawcy. Wskazany przez wnioskodawcę zakres i sposób wykonania robót budowlanych obejmował wykonanie ogrodzenia panelowego, systemowego, w skład którego wchodzi słupki ogrodzeniowe o średnicy 40 mm z zaślepkami, osadzone w bloczkach betonowych, rozmieszczone co 2,5 m, na których za pomocą obejm montażowych zawieszono panele ogrodzeniowe o wysokości 1,53 m wykonane z drutu. poinformowała, że jest właścicielem wyżej opisanego ogrodzenia. Podatek od nieruchomości za całość ogrodzenia jako budowli związanej z prowadzeniem działalności gospodarczej, w związku z art. 4 ust. 5 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, jest opłacany przez w wysokości 2% wartości rynkowej, jako że nie figuruje ono w Kartotece majątku trwałego firmy.

Pytania i stanowisko wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej zaistniałego stanu faktycznego:

..... we wniosku przedstawia następujące pytanie w związku z przedstawionym stanem faktycznym:

Czy tylko, czy także właściciele sąsiednich nieruchomości i w jakim udziale powinni wносить podatek od nieruchomości od budowli – ogrodzenia posadowionego w granicy nieruchomości?

Przedstawiając własne stanowisko wnioskodawca uważa, że w wyżej opisanym przypadku ogrodzenie stanowiące przedmiot opodatkowania posadowione jest po granicy nieruchomości, zatem służy do wspólnego użytku sąsiadów i w takiej sytuacji podatek od budowli powinien być uiszczany przez od połowy wartości rynkowej ogrodzenia, tj. na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, podatek przez powinien być wnoszony od części znajdującej się na terenie Wnioskodawca podnosi również, że zgodnie z art. 154 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 2020 r. poz. 1740) domniemywa się, że mury,

ploty, miedze, rowy i inne urządzenia podobne znajdujące się na granicy gruntów sąsiadujących, służą do wspólnego użytku sąsiadów. Korzystający z wymienionych urządzeń obowiązani są ponosić wspólnie koszty ich utrzymania.

Organ podatkowy uzasadnia wydane orzeczenie w sprawie w sposób następujący:

Stosownie do treści art. 217 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.), określanie m.in. przedmiotów i podmiotów opodatkowania następuje w drodze ustawy. W odniesieniu do podatku od nieruchomości m.in. zasady wymiaru, przedmiot oraz podmiot opodatkowania regulują przepisy ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych.

Wnioskodawca we wniosku o wydanie indywidualnej interpretacji wskazał, że znajdująca się przedmiotowa budowla zlokalizowana jest na granicy działek i na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych w związku z art. 154 Kodeksu cywilnego, podatek winien być uiszczany przez jedynie od części budowli, tj. od połowy wartości rynkowej całości ogrodzenia.

Z wyjaśnień spółki wynika, że ze względu na zły stan techniczny poprzedniego ogrodzenia, wykonano ogrodzenie z siatki stalowej zamocowanej na słupkach zabetonowanych w cokole.

Jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 20 kwietnia 2012 r. sygn. akt II OSK 281/11, naprawa lub wymiana wszystkich elementów budynku w praktyce oznaczają jego rozbiórkę w znacznej części lub w całości i ponowne wzniesienie obiektu przy zastosowaniu nowych innych wyrobów budowlanych, niż użyto w stanie pierwotnym, nie może być rozumiane jako remont. Rekonstrukcja obiektu budowlanego, podobnie jak rewaloryzacja czy rewitalizacja, z uwagi na wymagany zakres wykonanych robót budowlanych w rozumieniu Prawa budowlanego oznaczają budowę obiektu budowlanego. Roboty budowlane polegające na remoncie istniejących obiektów budowlanych i odbudowie mają dwie wspólne cechy: prowadzą do odtworzenia stanu pierwotnego obiektu przy użyciu wyrobów budowlanych innych, niż użyto w stanie pierwotnym. Różny natomiast jest zakres wykonywanych robót budowlanych. W przypadku remontu odtworzenie stanu pierwotnego budowlanego wymaga napraw, wymiany lub odnowienia niektórych tylko elementów obiektu w przeciwieństwie do odbudowy, kiedy ten zakres jest znacznie szerszy.

Analizując przedstawiony przez wnioskodawcę stan faktyczny w zakresie „prac remontowo-konserwacyjnych celem poprawy stanu technicznego i estetyki” ogrodzenia

należy stwierdzić, że w przedmiotowej sprawie nie mamy do czynienia z wyremontowaniem starego ogrodzenia, lecz z wybudowaniem zupełnie nowego ogrodzenia w miejsce starego.

Żadne przepisy nie nakazują ustawiania ogrodzeń między sąsiednimi działkami, a ich budowa zależy jedynie od woli właścicieli. Na ich postawienie nie trzeba uzyskiwać żadnego pozwolenia ani zgłaszać zamiaru budowy w urzędzie, jeśli planowana wysokość ogrodzenia nie przekracza 2,2 m. Formalnie budowa ogrodzenia bez zgody sąsiada możliwa jest jedynie na własnym terenie, w taki sposób, aby jego elementy nie przechodziły poza granicę działki. Jednak najczęściej ogrodzenie stawiane jest w granicy i od wzajemnych ustaleń między właścicielami zależy, kto i w jakim stopniu ponosi koszty ich budowy.

Stosownie do treści art. 154 § 1 Kodeksu cywilnego domniemywa się, że mury, płoty, miedze, rowy i inne urządzenia podobne, znajdujące się na granicy gruntów sąsiadujących, służą do wspólnego użytku sąsiadów. Stosownie zaś do treści art. 154 § 2 Kodeksu cywilnego korzystający z wymienionych urządzeń obowiązani są ponosić wspólne koszty ich utrzymania. Powołane przepisy regulują wyłącznie kwestie związane z użytkowaniem wymienionych w nim urządzeń przez sąsiadów oraz ponoszenia kosztów ich utrzymania. Nie mogą być jednak interpretowane jako rozstrzygające kwestie własnościowe. Wprawdzie ogrodzenia te służą do wspólnego użytku sąsiadów, ale nie oznacza to wcale, że stanowią one ich współwłasność. Jak stwierdził Sąd Najwyższy w Uchwale z dnia 24 stycznia 2002 r. (sygn. akt III CZP 75/01), właścicielem ogrodzenia jest ten, kto je wybudował, czyli ten kto poniósł koszty jego wzniesienia. Odnosząc się do kosztów utrzymania obiektów budowlanych Sąd Najwyższy w powyższym wyroku wywnioskował, że rozumie się przez to utrzymanie urządzenia w istniejącym, nie pogorszonym stanie, w którym spełnia ono i zachowuje funkcję, jaką jest możliwość korzystania z niego przez sąsiadów.

Do powyższego z pewnością nie można zaliczyć zobowiązania podatkowego, które jest publicznoprawym, nieodpłatnym przymusowym oraz bezspornym świadczeniem pieniężnym na rzecz Gminy Gródek.

Należy zauważyć, że zgodnie z art. 4 Ordynacji podatkowej, obowiązkiem podatkowym jest wynikająca z ustaw podatkowych nieskonkretyzowana powinność przymusowego świadczenia pieniężnego w związku z zaistnieniem zdarzenia określonego w tych ustawach. Obowiązek podatkowy jest więc kategorią prawną i faktyczną zobiektywizowaną, co oznacza, że powstaje w warunkach przez prawo określonych niejako automatycznie, tj. niezależnie od woli i zamiaru podmiotów temu obowiązkowi podlegających. Dlatego też na powstanie obowiązku podatkowego wpływu nie ma żadna umowa cywilnoprawna ani też zawinione bądź niezawinione działanie podatnika (wyrok WSA w Poznaniu z dnia 6 listopada 2009 r.,

sygn. akt I SA/Po 479/09). Kwestie związane z prawem własności budynków i budowli, jak również dotyczące podmiotu zobowiązanego do uiszczania podatku od nieruchomości wynikają z przepisów prawa mających moc bezwzględnie obowiązującą i nie mogą być modyfikowane wolą stron w ramach swobody umów cywilnoprawnych.

W przedstawionych okolicznościach istotą stało się rozstrzygnięcie czy wnioskodawcy przysługuje, w odniesieniu do opisanych powyżej budowli związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą, status podatnika podatku od nieruchomości, przy czym regulacje prawne w tym zakresie są następujące.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych podatnikami podatku od nieruchomości są osoby fizyczne, osoby prawne, jednostki organizacyjne, w tym spółki nieposiadające osobowości prawnej, będące:

1. właścicielami nieruchomości lub obiektów budowlanych, z zastrzeżeniem ust. 3,
2. posiadaczami samoistnymi nieruchomości lub obiektów budowlanych,
3. użytkownikami wieczystymi gruntu,
4. posiadaczami nieruchomości lub ich części albo obiektów budowlanych lub ich części, stanowiących własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, jeżeli posiadanie:
 - a) wynika z umowy zawartej z właścicielem (...),
 - b) jest bez tytułu prawnego (....).

Z kolei w myśl art. 3 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, jeżeli przedmiot opodatkowania znajduje się w posiadaniu samoistnym, obowiązek podatkowy w zakresie podatku od nieruchomości ciąży na posiadaczu samoistnym.

Z powyższego wynika, że podatnikiem podatku od nieruchomości jest zasadniczo właściciel, użytkownik wieczysty albo posiadacz samoistny.

Mając na uwadze regulacje art. 2 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają następujące nieruchomości lub obiekty budowlane: grunty, budynki lub ich części, budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Z treści powyższego przepisu wynika, iż oprócz gruntów i budynków lub ich części, opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają również budowle lub ich części, lecz tylko takie, które związane są z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Na mocy legalnej definicji zawartej w art. 1a ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, za grunty, budynki i budowle związane z prowadzeniem działalności gospodarczej uważa się grunty, budynki i budowle będące w posiadaniu przedsiębiorcy lub innego

podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą. Nie budzi zastrzeżeń, że ustawodawca uzależnił w przepisach ustawy o podatkach i opłatach lokalnych wysokość stawek podatku od nieruchomości w przypadku gruntów i budynków od sposobu wykorzystywania przedmiotu opodatkowania. Dodatkowo w przypadku budowli w ogóle zrezygnował z ich opodatkowania, jeżeli nie wykazują one związku z prowadzeniem działalności gospodarczej, na co wskazują sformułowania zamieszczone zarówno w art. 1a ust. 1 pkt 3 jak i w art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, które wymagają, aby budowle lub ich części związane były z prowadzeniem działalności gospodarczej. Nie każda zatem budowla, ale tylko „związana z prowadzeniem działalności gospodarczej” podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości. Nie ulega wątpliwości, że wnioskodawca jest przedsiębiorcą prowadzącym działalność gospodarczą, jest bowiem zarejestrowany w KRS-ie jako przedsiębiorca. Zatem gruntami, budynkami i budowlami związanymi z prowadzeniem działalności gospodarczej, co do zasady, będą wszystkie grunty, budynki i budowle będące w posiadaniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą. Takie stanowisko potwierdzają: wyrok NSA z 17 kwietnia 2012 r. o sygn. I FSK 918/11, wyrok WSA w Warszawie z 25 czerwca 2012 r. o sygn. III SA/Wa 2580/11, wyrok WSA w Krakowie z dnia 8 maja 2015 r. o sygn. II SA/Kr 265/15.

Normatywna definicja budowli zawarta jest w art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Zgodnie ze wskazanym przepisem ustawy budowlą jest obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem.

Zakres odesłania zawarty w ww. artykule należy interpretować ściśle. Odsyła on do regulacji przepisów prawa budowlanego tylko w celu ustalenia, czy mamy do czynienia z obiektem budowlanym. Porównanie definicji budowli z tegoż artykułu oraz art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2020 r., poz. 1333 z późn. zm.) – prowadzi do wniosku, że pojęcie to obejmuje poza obiektem budowlanym również urządzenia budowlane z obiektem tym związane. I tak zgodnie z art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego przez budowle należy rozumieć każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia

techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni jądrowych, elektrowni wiatrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową. Katalog powyższy ma charakter otwarty, a poszczególne rodzaje budowli są wymienione przykładowo.

Odnosząc się do pojęcia urządzenia budowlanego – to przykładowy ich katalog jest zawarty w art. 3 pkt 9 Prawa budowlanego. Są tam wymienione przyłącza i urządzenia instalacyjne, w tym służące oczyszczaniu lub gromadzeniu ścieków, a także przejazdy, ogrodzenia, place postojowe i place pod śmietniki.

Z zestawienia przytoczonych powyżej przepisów wynika, że ogrodzenie, o którym mowa we wniosku – jest urządzeniem budowlanym, mieszczącym się w kategorii budowli wg art. 1a ust. 1 pkt 2 wyżej cytowanej ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, a tym samym, jako związane z obiektem budowlanym w postaci, uznawane jest za budowlę w rozumieniu przepisów o podatku od nieruchomości i podlegają opodatkowaniu tym podatkiem według stawki 2% od ich wartości określonej na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 3 i ust. 3-7 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, podstawę opodatkowania dla budowli lub ich części związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej (...) stanowi wartość, o której mowa w przepisach o podatkach dochodowych, ustalona na dzień 1 stycznia roku podatkowego, stanowiąca podstawę obliczania amortyzacji w tym roku, niepomniejszona o odpisy amortyzacyjne, a w przypadku budowli całkowicie zamortyzowanych - ich wartość z dnia 1 stycznia roku, w którym dokonano ostatniego odpisu amortyzacyjnego.

Zgodnie z art. 4 ust. 5 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, jeżeli od budowli lub ich części, o których mowa w ust. 1 pkt 3, nie dokonuje się odpisów amortyzacyjnych - podstawę opodatkowania stanowi ich wartość rynkowa, określona przez podatnika na dzień powstania obowiązku podatkowego.

W tym miejscu należy wskazać, że stanowisko wnioskodawcy jest błędne, gdyż wykładnia ustawodawcy treści art. 2 ust. 1 pkt 3 i art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych pojęcia „części budowli związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej” nie pozwala na określenie podstawy opodatkowania (jako ułamka lub procentu) tylko od tej części ich wartości, która zlokalizowana jest na części granicznej

działek należących do, gdyż brak jest normatywnych podstaw w art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Wyraźnie należy zaznaczyć, że przepisy powyższej ustawy nie dają podstawy do ustanowienia procentowego/ułamkowego wskaźnika wymiaru podatku w razie częściowego związania budowli z działalnością gospodarczą. Możliwość opodatkowania części budowli, o której stanowi art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych wynika przede wszystkim z zapisu art. 4 ust. 9 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, zgodnie z którym wartość części budowli położonych w danej gminie, w przypadku budowli usytuowanych na obszarze dwóch lub więcej gmin, określa się proporcjonalnie do długości odcinka budowli położonego na terenie danej gminy. Tak więc, zapis art. 4 ust. 9 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, dopuszcza procentowe rozliczenie części budowli związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, ale w odniesieniu do budowli położonych na terenie dwóch lub więcej gmin, co w niniejszym opisywanym przypadku nie ma miejsca.

Reasumując powyższe rozważania należy stwierdzić, że skoro przedmiotowe ogrodzenie stanowi budowlę w rozumieniu przepisów o podatku od nieruchomości, zapewniającą możliwość użytkowania obiektu należącego do wnioskodawcy (przedsiębiorcy) zgodnie z jego przeznaczeniem, a stan własności odnośnie przedmiotowego ogrodzenia został potwierdzony przez wnioskodawcę pismem z dnia 5 czerwca 2020 r., w którym wskazano, iż cyt. „właścicielem ogrodzenia jest", to na mocy przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych podatnikiem podatku od nieruchomości od przedmiotowego ogrodzenia od całości jego wartości będzie jako właściciel obiektu.

Wobec powyższego stanowisko przedstawione we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej z dnia 24 kwietnia 2020 r. (uzupełnione pismami z dnia 20 maja 2020 r. i z dnia 5 czerwca 2020 r.) **jest nieprawidłowe.**

Specyfika postępowania w sprawie wydania interpretacji indywidualnej polega między innymi na tym, że organ wydający interpretację może „poruszać się” tylko i wyłącznie w ramach stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego przedstawionego przez wnioskodawcę, zadanego przez niego pytania oraz wyrażonej oceny prawnej – zajętego stanowiska (wyrok NSA z dnia 20 czerwca 2011 r. sygn. akt I FSK 897/10). Niniejsza interpretacja przepisów prawa podatkowego wydana jest przez organ podatkowy w ramach stanu faktycznego przedstawionego przez wnioskodawcę i jest wiążąca dla organu tylko w tym zakresie. Zgodnie z uregulowanym w orzecznictwie sądów administracyjnych poglądem, organ

podatkowy wydając interpretację dokonuje jedynie oceny prawnej stanu faktycznego przedstawionego przez wnioskodawcę bez możliwości jego modyfikowania, czy też prowadzenia postępowania dowodowego w trybie przepisów działu VI ustawy Ordynacja podatkowa. Organ I instancji nie prowadził żadnego postępowania dowodowego i nie dokonał oceny wiarygodności danych przedstawionych we wniosku. Wykładni prawa poddano przepis w brzmieniu aktualnie obowiązującym.

Zaznacza się także, że zgodnie z art. 14b § 3 ustawy Ordynacja podatkowa, składający wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej obowiązany jest do wyczerpującego przedstawienia zaistniałego stanu faktycznego, którym organ jest ściśle związany. Wnioskodawca ponosi ryzyko związane z ewentualnym błędnym lub nieprecyzyjnym przedstawieniem we wniosku opisu stanu faktycznego. Interpretacja indywidualna wywołuje skutki prawnopodatkowe tylko wtedy, o ile rzeczywisty stan faktyczny sprawy będącej przedmiotem interpretacji pokrywał się będzie ze stanem faktycznym podanym przez wnioskodawcę w złożonym wniosku. W związku z powyższym, w przypadku zmiany któregokolwiek elementu przedstawionego we wniosku opisu sprawy, udzielona odpowiedź traci swą aktualność.

Pouczenie

Na niniejszą interpretację wnioskodawcy przysługuje prawo wniesienia skargi, za pośrednictwem Wójta Gminy Gródek, do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku, w terminie 30 dni po upływie terminu określonego poniżej (art. 53 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 z późn. zm.).

Skargę, o której mowa wyżej, można wnieść po uprzednim wezwaniu na piśmie Wójta Gminy Gródek, w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o wydaniu niniejszej interpretacji, do usunięcia naruszenia prawa.

Zastosowanie się do interpretacji indywidualnej przed jej zmianą lub przed doręczeniem organowi podatkowemu odpisu prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego uchylającego interpretację indywidualną nie może szkodzić wnioskodawcy, jak również w przypadku nieuwzględnienia jej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej.

W myśl art. 14na w zw. z art. 119a Ordynacji podatkowej ochrona wynikająca z indywidualnych interpretacji prawa podatkowego jest wyłączona w zakresie stosowania klauzuli przeciwko unikaniu opodatkowania.

Niniejsza interpretacja, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

Wójt Gminy Gródek

/-/ Wiesław Kulesza

Otrzymują:

1. Adresat,
2. a/a.